

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני :

בפני כבוד השופטת אשרית רוטקופף

תובע ונתבע שכנגד יואב יצחק
ע"י ב"כ עוה"ד יורם מושקט

נגד

נתבע ותובע שכנגד עו"ד שחר שוורץ
ע"י ב"כ עוה"ד יוסף ויור

פסק דין

עניינו של פסק דין זה הינו בהכרעת תביעות הדדיות (תביעה ותביעה שכנגד) בגין פרסומים
באתר אינטרנט וברשת הפייסבוק אשר נטען כי הם עולים כדי לשון הרע לפי חוק איסור
לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן : חוק איסור לשון הרע).

א. רקע כללי ותמצית טענות הצדדים :

1. התובע והנתבע שכנגד (להלן : התובע) הינו עיתונאי במקצועו ומשמש כעורך של אתר
אינטרנט בשם "1 News מחלקה ראשונה". הנתבע והתובע שכנגד (להלן : התובע שכנגד)
הינו עורך דין.

2. לטענת התובע, התובע שכנגד ניצל חקירה משטרתית פעילה במסגרתה נעצרו 6 חשודים
בניסיון להציג את התובע כחשוד, כמי שביצע עבירות, כמי שמעורב בפרשה הנחקרת וכמי
שעתיד להיעצר בתוך זמן קצר. ניסיון זה בא לידי ביטוי לטענתו בשני פרסומים כוזבים
והזויים שמצאו ביטויים בפייסבוק; פרסום מיום 1/3/17 בעמוד הפייסבוק של התובע
שכנגד במסגרתו נטען, בין היתר, כי התובע היה "שותף" לחלק מהכפשות מצד לי "במסווה
של עיתונאי". פרסום נוסף של התובע שכנגד גם כן מיום 1/3/17 בו טען התובע שכנגד, בין
היתר, כי גם התובע היה צריך להימנות על העצורים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני :

1
2 לטענת התובע, פרסומיו של התובע שכנגד נערכו כנקמה בעקבות שני פרסומים אותם יזם
3 התובע באתר שלו ביום 22/7/15 וביום 24/7/15 בהם הצביע התובע על התנהגותו הקלוקלת
4 והמופקרת של התובע שכנגד. כן, נטען כי פרסומים אלה מצד התובע שכנגד נעשו לאחר
5 שהאחרון ביקש מהתובע למחוק את הפרסומים בעניינו ולא נענה. לטענת התובע, פרסומיו
6 של התובע שכנגד מהווים לשון הרע ונעשו במטרה לפגוע בתובע וכןקמה גם על כך שמילא
7 את חובתו העיתונאית וחשף את מעשיו של התובע שכנגד ברבים. התובע העמיד את הפיצוי
8 המבוקש בכתב תביעתו על סך של 150,000 ₪ בגין שני הפרסומים.
9
10 3. לטענת התובע שכנגד, היכרותו עם התובע הייתה לאחר שהוא פנה אליו ביום 21/4/15
11 בבקשה לפרסם כתבה על שניים על רקע ההכפשות שניהלו השניים כנגד עובדי ציבור שונים
12 וביניהם שופטים. פנייה זו לטענת התובע שכנגד הייתה מאחר והוא סבר שהתובע הינו אדם
13 ועיתונאי הגון וישר העושה את עבודתו נאמנה. לטענת התובע שכנגד, הוא לא ידע במועד
14 פנייתו האמורה אל התובע כי מתנהלים בין האחרון לבין אחת מהם קשרים עסקיים
15 וחבריים. משנוכח התובע כי המדובר בחומר הקשור אליה, התקשר האחרון לתובע שכנגד
16 ואיים עליו שלא זו בלבד שלא יפרסם דבר בעניינה אלא שהוא יכתוב על התובע שכנגד
17 ויפיל אותו כך שלא תהיה לו עבודה לעולם.
18
19 בעקבות כך וכפעולת נקם פרסם התובע פרסומים שונים כנגד התובע שכנגד ; פרסום כתבה
20 מיום 22/7/15 בה הציג את התובע שכנגד כמי שמתנהל בהפקרות מוחלטת, מפר איסורי
21 פרסום משגר איומים, מנסה לסחוט באיומים ועוד. פרסום כתבה נוספת מיום 24/7/15
22 שמציגה את התובע שכנגד כמפיץ בדותות, מפר צווים ומטריד שורה של גורמים, מתנהל
23 בשפת ביבים, "שור מועד" ועוד. לטענת התובע שכנגד, בעקבות הפרסומים האמורים הוא
24 פנה במכתב התראה אל התובע על מנת שהאחרון יסיר את הפרסומים, ומיד בסמוך לכך
25 אצה לתובע הדרך להגיש את תביעתו דן שכל מטרתה הינה להלך אימים על התובע שכנגד.
26
27 בהתייחס לפרסומים נשוא תביעת התובע, טען התובע שכנגד כי הם אינם מהווים לשון הרע
28 כי אם הבעת דעה לגיטימית על כך שחרף זאת שהתובע ועורך הדין שהיו שותפים להכפשות,
29 הם לא נעצרו. כן, טען התובע שכנגד כי הפרסום הורד תוך פרק זמן של שעה וזאת בניגוד
30 להכפשות אותם פרסם התובע שלא הוסרו עד היום. לטענת התובע שכנגד, התובע הינו בעל
31 "מוסר כפול" שעה שהוא סבור שלו מותר לפרסם הכל ולכנות אנשים "שור מועד",
32 "עברייני" ו-"נוכל" בעוד שכלפיו אסור למתוח ביקורת תוך הפחדה ו"טרור רשתי".
33

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שורץ ואח'

תיק חיצוני :

1 לטענת התובע שכנגד, אין כל אמת בפרסומיו של התובע והוא נוהג ביושרה, מייצג רבות
2 "פרו בוני" ומשיג הישגים משפטיים הזוכים לפרסום אוהד בכלי תקשורת רציניים (כדוגמת
3 ידיעות אחרונות, מעריב, ערוץ 2 ועוד). לעומת זאת, ב"מכפישון" שמנהל התובע, השיקולים
4 הם שונים, כאשר התובע היה חדור מוטיבציה להכפיש את התובע שכנגד ללא כל סיבה
5 מוצדקת, כשברור שאין המדובר ב"עבודה עיתונאית" סבירה ובוודאי שלא בעיתונות
6 חוקרת אלא באובססיה שבגינה משולם שכר ראוי.

7
8 כן, טען התובע שכנגד כי בפרסום השני של התובע נכללה תכתובת שמתיימרת להיות
9 תכתובת שהתנהלה בינו לבין עו"ד אחר תכתובת אישית זו לא התקיימה כלל והתובע
10 משתמש בחומר מזויף כאשר בפרסום זה יש משום עבירה לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות,
11 תשמ"א-1981.

12
13 בסעיף 69 לכתב התביעה שכנגד, ציין התובע עוד 4 פרסומים (מלבד שתי הכתובות שפורסמו
14 כאמור באתר התובע מיום 22/7/15 ומיום 24/7/15): "פוסט מיום 22.07.2015 בפלטפורמת
15 פיסבוק"; "פוסט מיום 24.07.2017 בפלטפורמת פיסבוק"; "כתבה מיום 02.03.2017 באתר
16 news 1 ו-"פוסט מיום 02.03.2017 בפלטפורמת פיסבוק" (על עצם קיומם של פרסומים
17 נוספים נטענים אלה עוד אעמוד בהמשך).

18
19 4. במסגרת טענות ההגנה של התובע כנגד התביעה שכנגד, טען האחרון, בין היתר, כי פרסם
20 את הכתובות מיום 22/7/15 ומיום 24/7/15 במסגרת עבודתו כעיתונאי-חוקר. כתבות אלה
21 כוללות מידע מדויק אודות מעלליו של התובע שכנגד וכן ביקורת בדבר התנהלותו
22 המפוקפקת. התובע שכנגד הינו אדם בוטה ואלים שסגנון טיעוניו ו"קביעותיו" מעלים חשש
23 שמא הוא אינו ראוי לשמש כעורך דין.

24
25 כך, בהתייחס לפרסום הראשון, טען התובע כי התובע שכנגד אכן הפיץ מידע אסור מתוך
26 תיקי בית המשפט לענייני משפחה ובכך הפר ביודעין איסור פרסום ונהג כך כדי להלך
27 אימים ולסחוט את מי שסימן כיריבו. כן, טען התובע כי התובע שכנגד אף פנה אליו בניסיון
28 נואל על מנת להדיח אותו לבצע עבירות פליליות.

29
30 בהתייחס לפרסום השני, טען התובע כי התובע שכנגד אכן הסתבך בכזבים ובהתנהגות
31 שאינה הולמת עורך דין, נהג באלימות ובאופן עברייני ואף הועמד לדין פלילי. כן, טען
32 התובע כי התובע שכנגד אכן התנהל בשפת ביבים נגד שופטים והשתלח בבוטות כלפי בית
33 המשפט.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני :

1
2 לחילופין, נטען כי עומדות לתובע הגנות שונות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, ובכלל זה :
3 הגנת פרסום מותר בהתאם להוראות סעיף 13(5) ו-7(7) לחוק ; הגנת אמת בפרסום בהתאם
4 לסעיף 14 לחוק ; הגנת תום הלב והגנת הבעת הדעה מכח סעיף 15(2) ו/או (4) ו/או (5).
5 בהתייחס לתכתובות עם עוה"ד, טען התובע כי טענת התובע שכנגד לפיה המדובר בתכתובת
6 מזויפת הומצאה רק לקראת התביעה (שכנגד) אותה הגיש.

ב. דיון והכרעה:

5. הנה כי כן, עילתן של שתי התביעות שבפניי נסב אודות עוולה נטענת של לשון הרע
בפרסומים השונים שנערכו על ידי כל אחד מהצדדים.

את בחינת השאלה אם פרסום מסוים מהווה לשון הרע יש לערוך ב-4 שלבים :

15 בשלב הראשון, יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את
16 המשמעות העולה ממנו, על פי אמות מידה מקובלות על האדם הסביר. בשלב השני, יש
17 לבחון האם על פי משמעות זו, מהווים הדברים "לשון הרע" על פי סעיף 1 לחוק, והאם
18 אופן אמירתם מהווה "פרסום" כמשמעותו על פי מבחני סעיף 2 לחוק. בשלב השלישי,
19 יש לבחון את תחולת ההגנות השונות על הפרסום, על פי סעיפים 13 עד 15 לחוק, אשר
20 תחולת מי מהן עשויה לשלול את אחריותו של המפרסם לפרסום לשון הרע. בשלב
21 הרביעי והאחרון, וככל שהפרסום ממלא אחר תנאי שלושת השלבים הקודמים, יש
22 לבחון את שאלת הסעדים, ובתוכם שאלת הפיצוי הראוי לתובע (ר' ע"א 89/04 יולי
23 נודלמן נ' נתן שרנסקי [פורסם במאגרים] (4/8/08)).

25 א. על האבחנה בין החלופות השונות המנויות בסעיף 1 לחוק עמד בית המשפט העליון
26 בע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607 ; כך נקבע כי החלופה הראשונה סעיף 1
27 לחוק המדברת על השפלת אדם בעיני הבריות הינה בבחינת 'חלופת סל רחבת היקף',
28 בעוד שלוש החלופות הנוספות הן ספציפיות. כן, נקבע בפסק הדין האמור כי הוכחת
29 פרסום אשר יש בו לשון הרע לא מחייב פגיעה או גרימת נזק ודי שהנפגע יוכיח כי
30 הפרסום "עלול" היה לפגוע.

32 ב. בבואו לבחון אם ביטוי מסוים עולה כדי לשון הרע יתחשב בית המשפט באופן שבו
33 נתפס הביטוי בעיני אדם סביר. מבחן זה הוא מבחן אובייקטיבי שמתמקד בשאלה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שורץ ואח'

תיק חיצוני :

1 כיצד אדם רגיל היה מבין את הפרסום. חופש הביטוי מחייב שלא לדקדק בציציותיו
2 של הפרסום הפוגע. השאלה איננה אפוא מה הכוונה שמאחורי הפרסום, אלא מהו
3 המסר עימו נותר הנחשף אליו (ר' ע"א 751/10 פלוני נ' דיין-אורבך, [פורסם במאגרים]
4 כן, הובהר כי המענה לשאלה היא מה משמעותן של המילים בעיני האדם
5 הרגיל אינן בבחינת ענין של פרשנות במשמעותה המשפטית אלא מה שהאדם הרגיל
6 מסיק, ללא ידע מיוחד, נקרא, בדרך-כלל המובן הטבעי והרגיל של המילים, אך תדיר
7 יותר העוקץ אינו כל כך במילים עצמן, אלא בכך מה האדם הרגיל עשוי להסיק מהן,
8 וגם דבר זה רואים כחלק מן המובן הטבעי והרגיל. כן, נקבע גם כי הפרסום נבחן
9 בכללותו, לא רק על סמך המילים המדויקות שבהן השתמש המפרסם, אלא גם אל מול
10 הנסיבות החיצוניות הסובבות אותו; כך, למשל, צוין כי המובן הטבעי והרגיל של
11 המילים יימצא לעתים במובן המילולי כפשוטו ולעתים במסקנות מבין השורות. אל
12 המובן הטבעי והרגיל של מילים אין להגיע תוך בידודן וניתוקן מהקשרן אלא נהפוך
13 הוא, יש לראותן על רקען הכללי בו הובאו ובהקשר הדברים בו פורסמו (ע"א 723/74
14 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא (2) 287)).

15
16 6. להלן אפנה לבחון את שאלת קיומו של לשון הרע על פי אמות המידה האמורות ביחס לכל
17 אחד ואחד מהפרסומים נשוא התביעות שבפניי.

ב.1. תביעת התובע:

18
19
20
21
22 7. התובע עתר בכתב תביעתו כאמור לסעד כספי כולל בסך 150,000 ₪ בגין שני פרסומים
23 (סכום שנטען כי הועמד לצרכי אגרה) כאשר צוין בסעיף 8 לכתב התביעה כי תכלית הפיצוי
24 אינה רק השבת מצב הניזוק לקדמותו אלא יש בה גם היבטים עונשיים והרתעתיים.

25
26 8. אין מחלוקת כי ביום 1/3/17 פרסם התובע שכנגד בפייסבוק את הפוסט הבא ואצטט את
27 החלק המתייחס לתובע, נשוא התביעה :

28
29 "כמו כן העיתונאי יואב יצחק, שהיה שותף של ל' לחלק מההכפשות טרם נעצר
30 והוא ממשיך בהכפשות במסווה של "עיתונאי". ואף בסיקור "העיתונאי"
31 שעשה לפרשת המעצר לא טרח לציין של' הנה חברה טובה
32 שלו".

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 17-03-5265 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני :

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
9. בבואי לבחון את שאלת קיומו של לשון הרע על פי יישום אמות המידה הצריכה בענייננו, הנני מוצאת להשיב על שאלה זו בחיוב. בשני המשפטים של הפרסום האמור אשר התייחסו אל התובע בלבד, לא זו בלבד שהאחרון מוצג כמי שהינו שותף למסכת הכפשות אשר תכליתה בסחיטת כספים, אלא שהתובע שכנגד בחר להציג את התובע גם כמי שמנצל את עיסוקו כעיתונאי לקחת חלק באותה התנהלות המהווה עילה למעצר ועבירה פלילית. ייחוס שותפות זו מגבשת לטעמי את הגדרת הפרסום כפוגעני בתובע ובפרט שעה שמשלח ידו כעיתונאי הוזכר כאמצעי שהתובע עושה בו 'קרדום לחפור בו'. יש בפרסום זה כדי להטיל כתם באישיותו של התובע, כאדם פרטי ובעיקר ביושרו המקצועי כעיתונאי וכעורך של גוף תקשורת. על כן פרסום זה על פי מובנם האובייקטיבי של המילים, מהווה לשון הרע.
10. הפרסום השני נשוא תביעת התובע מצא ביטוי גם בפייסבוק ונערך כאמור כתגובה. כך נוסחה תגובה זו, בחלק הרלוונטי נשוא התביעה :
- " גם אתה היית צריך להיעצר ביחד עם ששת העצורים . אך יכול ולך יש קצת קשרים ואולי אתה מחזיק כמה קצינים בביצים ולכן טרם נעצרת".**
11. גם בעניין פרסום זה מגיעה אני למסקנה כי יש בו כדי להוות לשון הרע. הטענה למעורבות הנטענת בפרשייה הפלילית והצגת התובע כמי שהיה אמור להיעצר ביחד עם המעורבים הנוספים בגין חלקו בפרשה – מציג את התובע לא רק באור שלילי אלא כמי שיש נגדו חשדות פלילים. בהמשך הפרסום אף מתיימר התובע שכנגד לשפוך אור על הסיבה לאי מעצרו עד כה, על ידי הצגת התובע כמי שמאין מעצר "מתבקש" זה באמצעות הפעלת לחץ על קצינים בכירים. הנה כי כן, גם בפרסום זה כדי להטיל כתם באישיותו של התובע, כאדם פרטי ובעיקר כבעל מקצוע בתחום התקשורת. הנני סבורה כי בעיני הקורא הסביר אמירה זו מציגה את התובע כאיש תקשורת המתנהל באופן סחטני. על כן פרסום זה על פי מובנם האובייקטיבי של המילים מהווה לשון הרע.
12. בהתייחס להגנה לה טען התובע שכנגד ביחס לפרסומים, הרי שעיון מדוקדק בכתב ההגנה מעלה כי טענת ההגנה של התובע שכנגד ביחס לשני הפרסומים הייתה למעשה וזהה והתמקדה בטענה כי בפרסומיו היה משום "הבעת דעה" (ר' סעיפים 27, 30 ו-61 לכתב ההגנה). במילים אחרות, התובע שכנגד מבקש להתבסס על סעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני :

- 1
2
3 13. הגנות תום הלב הקבועות בסעיפי המשנה של סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע משקפות
4 מצבים שבהם קיימים אינטרסים ציבוריים חשובים בהתבטאות חופשית, אשר עשויים
5 להצדיק מתן הגנה למפרסם למרות שהפרסום לא היה אמת. מלבד זאת שיש להוכיח כי
6 הפרסום נעשה באחת הנסיבות המנויות בסעיפי המשנה של סעיף 15 לחוק, החלת ההגנה
7 מותנית בכך שהפרסום נעשה "בתום לב" (ר' ע"א 844/12 **דניאל מולקנדוב נ' שרה פורוש**
8 [פורסם במאגרים] (22/2/17)). תוכנה המדויק של דרישת תום הלב אינו זהה ביחס לכל
9 חלופה, ופירושה נעשה בהתאם לאינטרסים שלשם הגנתם נוצרה כל חלופה וחלופה. כן
10 נפסק כי ככלל, ניתן להתחשב לצורך בחינת תום הלב בהקשר זה במידת הסבירות
11 שבפרסום, במידת אמונתו של המפרסם באמיתות הפרסום ובמידת הזהירות של המפרסם
12 בבודקו את אמיתות הפרסום (ר' ע"א 751/10 לעיל).
13
14 14. בהתייחס לחלופת ההגנה נשוא סעיף 15(4), הפסיקה הבהירה לא אחת כי מפרסם המבקש
15 ליהנות מהגנת "הבעת דעה" חייב לנסח דבריו כהבעת דעה, לצרף את עובדות האמת
16 שעליהן הוא מסתמך, ולהקפיד להפריד בין העובדות לדעות; "**ככלל, יכול פרסום להיחשב**
17 **כהבעת דעה אם דברי המפרסם נוסחו בו כהבעת דעה; אם צוינו על-ידיו עובדות האמת**
18 **שעליהן סמך את דעתו; אם הקפיד להבחין בין העובדות לבין דעתו ואם קיימת זיקה**
19 **סבירה בין עובדות האמת לבין הדעה שגיבש על יסודן"** (ר' ע"א 323/98 **אריאל שרון נ'**
20 **עוזי בנזימן** [פורסם במאגרים] (18/2/02)) עמ' 264.
21
22 15. במקרה דנן איני סבורה כי עומדת לתובע שכנגד ההגנה הנטענת ביחס לאי אלו
23 מהפרסומים; ביחס לפרסום הראשון, הרי שהחלק הרלוונטי לתובע מצא כאמור ביטוי
24 למעשה בשורות האחרונות של הפרסום ובו בחר התובע שכנגד לייחס לתובע 'שותפות'
25 בקשר עם השיטה הנטענת ביחס להכפשות ולסחיטה של גורמים שונים, תחת כסות של
26 עיתונאי ושטרם נעצר בגין כך. לא רק שאין בהתנסחות האמורה כל הפרדה בין עובדות
27 לדעות אלא שהניסוח לא מלמד על הבעת דעה. התובע שכנגד כולל בפרסום קביעה
28 המתיימרת לייחס לתובע חלק בהתנהלות ההכפשות, תוך רמיזה ברורה שאופי הסיקור
29 שערך התובע בקשר לפרשה היה מוטע נוכח קשרי חברות. בכל הקשור לפרסום השני, הרי
30 שככל שהתובע שכנגד ביקש להביע דעה אודות זיקתו של התובע לפרשייה כזו או אחרת,
31 מצופה היה שהוא יתנסח בהתאם, חלף נטיעת רושם של 'אמת עובדתית' לפיה קיימת אכן
32 מעורבות כאשר מעצרו על רקע אותה מעורבות בפרשה נמנע מחמת "קשרים" שיש לתובע

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני :

1 עם קצינים בכירים הפועלים 'משיקולים זרים' המונעים מעצר זה. על כן, גם ביחס לפרסום
2 זה לא מצאתי כי יש תחולה להתקיימות החלופה.
3
4 16. לאור כל האמור, מצב הדברים כפי שהוצג אינו יכול לחסות תחת הגנת סעיף 15 (4) לחוק.
5 משעה שלא מצאתי כי חלופה זו מתקיימת ביחס לשני הפרסומים, איני נדרשת לבחינתו
6 של התנאי הנוסף כאמור והוא קיומו של תום לב.
7
8 17. **שאלת הנזק**; משנמצא כי פרסומי התובע שכנגד עולים כאמור כדי לשון הרע ומשלא
9 מצאתי לקבל את תחולת ההגנה הנטענת מצד התובע שכנגד אודות הפרסומים, אעבור
10 לבחון עתה את שאלת הפיצוי.
11
12 טרם שאבחן שאלה זו ביחס לכל תביעה ותביעה, אעמוד בקצרה על עיקרי הכללים
13 שהתוותה הפסיקה בקשר לשיקולים שיש להביא במסגרת פסיקת פיצויים בגין לשון הרע.
14 כך, נקבע, כי במסגרת שיקולים אלה יש להביא בחשבון את אופי הפגיעה ונסיבותיה, מעמד
15 הפוגע והנפגע, חומרת הפגיעה, תפוצת הפרסום, ההשפלה שסבל התובע והכאב והסבל
16 שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד, כמו גם בהתנהגות הצדדים. כן, נקבע
17 שהבחינה היא אינדיווידואלית כשאין לקבוע 'תעריפים' (ר' ע"א 89/04 **נודלמן נ' שרנסקי**
18 [פורסם במאגרים] (4/8/08); רע"א 4740/00 **לימור אמר נ' אורנה יוסף**, פ"ד נה(5) 510).
19
20 בבואי לשקלל את הפיצוי המגיע לתובע, מצאתי לזקוף לחובת התובע שכנגד את זאת
21 שתכלית הפרסומים מצד האחרון הייתה לצורך קשירתו של התובע למעשים פלילים
22 והטלת דופי ביושרו המקצועי כגורם שעורך גוף תקשורת. אין לקבל את הקלות שבה התובע
23 שכנגד בחר לייחס לתובע את ה'שותפות' למסכת ההכפשות, ועוד יותר מכך את הדרמטיות
24 שבחר לייצר אודות סוגיית המעצר הצפוי של התובע ו/או המעצר שלא התממש בשל
25 שיקולים לא ענייניים. כן, יש לזקוף לחובת התובע שכנגד את זאת שהפרסומים לא יועדו
26 לאדם אחד בלבד או לבודדים, כי אם פורסמו כאמור במסגרת ה"פייסבוק" בו החשיפה
27 הפוטנציאלית של הפרסומים עשויה להיות רחבה.
28
29 לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים עליהם עמדתי לעיל, מצאתי להעמיד את שיעור
30 הפיצוי הכולל בגין כל אחד מהפרסומים על סך 15,000 ₪ וסה"כ 30,000 ₪.
31
32
33

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני :

ב.2. תביעת התובע שכנגד :

18. גם עיקרה של תביעת התובע שכנגד נסב אודות עתירתו לפיצוי בגין טענה לפרסום לשון הרע מצד התובע כאשר בעניין זה הועמד הפיצוי בסך של 255,000 ₪. כבר עתה יובהר כי על אף שנטען בסעיף 69 לכתב התביעה שכנגד כי עסקינן ב-6 פרסומים (כאשר סכום התביעה התבסס על מספר זה), לא הובא תיעוד בתצהיר עדותו הראשית של התובע שכנגד על עצם קיומם של כלל הפרסומים הנטענים, מלבד הכתבות שפורסמו באתר של התובע ביום 22/7/15 וביום 24/7/15. ודוק, ככל שסעיפים 69.2 ו-69.4 לכתב התביעה שכנגד התייחסו לפרסום של הכתבות האמורות גם בפייסבוק, לא הוצג התיעוד הרלוונטי אודות אמצעי פרסום זה. הוא הדין ביחס ל-"כתבה" ול-"פוסט" הנטענים מיום 2/3/17. על כן, ההתייחסות בפסק דין זה תהא אך ורק לשני הכתבות האמורות שפורסמו באתר News 1.

19. אין מחלוקת כי ביום 22/7/15 פרסם התובע באתר האמור את הכתבה הבאה :

"עו"ד שחר שוורץ חורג מהחוק

עו"ד שחר שוורץ מתנהל בהפקרות
מוחלטת - הוא הפר איסורי פרסום, שיגר
איומים, ניסה לסחוט באיומים ובנוסף
הפיץ מסמכים חסויים ופרטיים .
התנהלותו מעלה שאלות בדבר כשירותו
לשמש עורך דין

. . .

עו"ד שחר שוורץ מתפרע: הפרת איסורי פרסום,
שיגור איומים, ניסיונות לסחיטה באיומים, הפצת
מסמכים חסויים ועוד – הם רק חלק קטן ממעשיו
החמורים העולים כדי עבירה פלילית.

שוורץ מתפרע ומפרסם ומפיץ ומחלל פרטיות של
קטינים ושל אמם, בתגובה, לגישתו, לפרסומים

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני :

1 משמיצים של אמם נגדו. גם אם נכונה טענתו, וגם אם פורסמו נגדו פרסומים מהם נפגע,
2 לדבריו, לא ניתן להשלים עם מעשיו. שכן, פרסומיו נגדה, הן ברשת האינטרנט והן
3 באמצעות דואר-אלקטרוני, כוללים פרטים מתוך תיקים רפואיים, חוות דעת, ועוד ועוד –
4 דבר האסור על-פי החוק, באופן מוחלט. מטעמים מובנים, לא נוכל לפרט כאן מה בדיוק
5 פרסם ואת זהות הנפגעת וילדיה.

6
7 מהלכיו ופרסומיו של שוורץ, שאת חלקם ביצע ברשת האינטרנט, מלמדים על התנהלות
8 מופקרת ומקוממת - המעלה שאלות לגבי כשירותו לשמש כעורך דין. ברי, כי עורך דין
9 אמור להכיר את החוק, ולהימנע מביצוע פעולות האסורות על-פי החוק, קל וחומר כאשר
10 מדובר בסדרה ארוכה של פעולות מופקרות ובלתי חוקיות. למעשיו יש לייחס חומרה
11 מיוחדת, גם בשל זאת שלא פעל לתקן ולחזור בו ממעשיו החמורים והבלתי חוקיים.

12
13 שוורץ מכחיש באופן גורף כי עשה את שיוחס לו, על-אף שהוא יודע היטב שמסמכים
14 שהוא הפיץ, באופן הנוגד את החוק, מוחזקים ב-News1. "דבריה המובאים בכתבה
15 מלאים בחצאי אמיתות, שקרים, ומגובים במסמכים מזויפים", כתב בתגובה מוקדמת
16 קודם לפרסום הרשימה דנן. "צר לי שעיתונאי רציני כמוך, הראוי לציון לשבח על טיפולו
17 בפרשיות רבות – בוחר לעסוק בהאשמות הזויות...", כתב בתגובתו השיקרית, שאת
18 חלקה הלגיטימי אנו מביאים כאן."

19
20 [ההדגשה במקור].

21
22 20. בבואי לבחון האם יש בתוכנו של הפרסום האמור כדי להוות לשון הרע, אני מוצאת שיש
23 להשיב של שאלה זו בחיוב. כותרת הכתבה "עו"ד שחר שוורץ חורג מהחוק" בשילוב
24 הפירוט של הפעולות וההתנהלות שיוחסו לתובע שכנגד בגוף הכתבה, טומנים בחובם
25 יסודות ברורים של לשון הרע. כך, הצגת התובע שכנגד כמי שהתנהלותו כוללת "הפרת
26 איסורי פרסום"; "שיגור איומים"; "ניסיונות לסחיטה באיומים" והפצת מסמכים חסויים
27 – מגבשים את הגדרת הפרסומים כפוגעניים עד מאוד בתובע שכנגד ובאופיו. כל אדם סביר
28 היה מבין מהדברים כי העומד מאחורי הכתבה הינו אדם לא ישר ולא הגון שהתנהלותו
29 מאופיינת בביצוע עבירות פליליות. ברי כי הדברים עלולים להטיל כתם כבד באישיותו של
30 התובע שכנגד, כאדם פרטי ובעיקר על רקע מקצועו כעורך דין אשר מכח זאת הוא מחויב
31 באופן מוגבר, לכל הפחות להבנה ולידיעה אודות פעולות שעולות כדי עבירה פלילית.
32

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני:

21. בכל הקשור לבחינת ההגנות שנטענו כי עומדות לתובע ביחס לפרסומים אלה, אדון בשאלה זו במסגרת דיון כולל שאערוך ביחס לפרסום זה ולפרסום הנוסף נשוא תביעת התובע שכנגד, וזאת על רקע החפיפה בין חלק מהאמירות והביטויים שבין שני הפרסומים.

22. הפרסום השני נשוא תביעת התובע שכנגד מצא ביטוי גם כן באתר התובע ביום 24/7/15:

”עו”ד שחר שוורץ מתנהל בשפת ביבים ובאלימות גם נגד שופטים

עו”ד שוורץ מפיץ בדותות ומפר צווים ומכפיש ומטריד שורה של גורמים, כולל עורכי דין - שוורץ לא נמנע משימוש בשפת ביבים ומשיגור איומים ואף משיגור מסרונים המטילים דופי בשופט תוך התייחסות לנטייתו המיניו של אותו שופט - שוורץ זוכה מחמת הספק מכתב אישום שהוגש נגדו, שבו הואשם באיומים על רעייתו “בפגיעה שלא כדין בגופה באומרו לה כי ירצח אותה...” אך השופטת קבעה לגביו: “... לא התרשמתי שהנאשם חף מכל פשע והמתלוננת לכאורה העלילה עליו עלילות בדים”.

ת.פ. 25241-09-10 מדינת ישראל נ' שחר שוורץ

1. השמצות נגד שופט

2. איומי רצח – שור מועד

. . .

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני :

עו"ד שחר שוורץ מתנהל בהפקרות. הוא הפר איסורי פרסום, שיגר איומים, ניסה לסחוט באיומים ובנוסף הפיץ מסמכים חסויים ופרטיים. התנהלותו מעלה שאלות בדבר כשירותו לשמש עורך דין. כך כתבנו ברשימה שפרסמנו כאן ביום 22.07.15 (שהתייחסה להתנהלותו כלפי בחורה אחת), ובאותה עת לא ידענו עד כמה חמורה וקיצונית התנהלותו של עו"ד שוורץ נגד גורמים רבים.

בעקבות זאת הובא לידיעתנו מידע חמור עוד יותר, ממנו עולה כי עו"ד שוורץ מתנהל בבריונות ובשפת ביבים ואף באלימות גם כנגד לקוחות, עורכי דין ואפילו נגד שופטים. גורמים בכירים בלשכת עורכי הדין מודעים לתופעה זו, וזו תטופל, ככל הידוע, בכפוף לתלונות שיוגשו נגד עו"ד שוורץ.

הכפשות ומניפולציות סדרתיות

המדובר בסדרה ארוכה של פעולות מצד עו"ד שוורץ (חלק מהן גם נגד הח"מ, בתגובה כביכול לפרסום הכתבה) הכוללות: הטרדות חוזרות ונשנות בטלפון; שיגור הודעות SMS ו/או הודעות דוא"ל הזויות ומניפולטיביות הכוללות המצאות בעניינים שונים; איומים מפורשים המהווים עבירה פלילית לפיהם יפרסם מידע הנוגע לפרטיותם של כמה גורמים במטרה לפגוע בהם ו/או במקורביהם; פרסומים מכפישים הזויים ושיקריים ברשת הפייסבוק; איומים סדרתיים לפיהם הוא יפרסם באופן זדוני מידע שיקרי במטרה מוצהרת להכפיש ולפגוע; איומים על עורכי דין לבל ייצגו לקוח מסוים, ועוד ועוד.

כמה גורמים שפנו ל-News1 בימים האחרונים הביעו בפני הח"מ דאגה ממעשיו המתמשכים וחסרי המעצורים. בפני הח"מ הובאו כמה מקבצים מהודעותיו/פרסומיו, המעידים כי שוורץ מתנהל באופן מעוות וחסר עכבות, המחייב את לשכת עורכי הדין לבחון את כשירותו לשמש עורך דין ולייצג לקוחות. מסיבות מובנות לא נצטט כאן את כלל איומיו המטורפים הנוגעים אפילו לקטינים.

1. השמצות נגד שופט

לידי הח"מ הובא, כדוגמה, מידע בדבר מסרונים ששיגר עו"ד שוורץ נגד שופט בית משפט שלום באזור תל אביב (שמו שמור במערכת י.י.) שהטיל עליו הוצאות אישיות כתגובה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני :

להתנהלות בלתי תקינה. מסרונים אלה בגנות אותו שופט (ראו בהמשך צילום המסרונים – מסמך 1; מסמך 1, המשך), ששוגרו לעו"ד יניב מויאל, הופצו בנוסף לכמה גורמים נוספים.

שוורץ, שניסה באופן זדוני לפגוע בדמותו של אותו שופט, הטיל דופי בהחלטת השופט נגדו ונגד לקוחו וייחס זאת להעדפותיו המיניות של אותו שופט (צילום המסרון המלא הועבר על-ידי News1 לטיפול הנהלת בית המשפט, י.י.). המדובר בהתנהלות חמורה ביותר, המלמדת כי שוורץ פועל באופן הזוי ומעוות המחייב התערבות לשכת עורכי הדין.

(עידכון – 24.07.15 שעה 20:15)

זמן קצר לאחר החשיפה דן ב- News1, שיגר שוורץ לידי הח"מ מכתב שבו הוא מאשים את הח"מ בזיוף מסרון מטעמו. כביכול... בכוונה לסכסך, כביכול, בינו לבין השופט. הנה כי כן ולמרבה הצער – אין גבול לבדותות שממציא שוורץ.

אלא שגם בדותות אלה מתמוטטות שעות ספורות לאחר מכן: לידי הח"מ הובא מסרון חדש (ראו מסמך 2), ששוגר לעו"ד יניב מויאל שעות ספורות לאחר החשיפה כאן, ובו מאיים שוורץ ומוחה על שהמסרון המקורי (מסמך 1), שבו אכן נאמרו דבריו בגנות השופט, הגיע לידי הח"מ ופורסם ב- News1. במסרון אמר שוורץ, בין היתר: "... הלכת ומסרת לגורם שלישי".

2. איומי רצח – שור מועד

עו"ד שחר שוורץ מוכר בקרב גורמי התביעה בישראל כאדם מפוקפק. בשנת 2010 הוגש נגדו כתב אישום (ת.פ. 25241-09-10 מדינת ישראל נגד שחר שוורץ) באשמה שאיים על אשתו, אורית שוורץ, "בפגיעה שלא כדין בגופה באומרו לה כי ירצח אותה, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה". שוורץ כפר בעובדות שיוחסו לו בכתב האישום, שהתברר בפני השופטת שרית זמיר.

שוורץ נחלץ בעור שיניו מהרשעה פלילית, בעיקר בגלל כשלי ומחדלי חוקרי המשטרה. השופטת זמיר קבעה, בין היתר, כי היחידה החוקרת לא גבתה עדות מעדת ראייה מרכזית. "אני רואה במחדל לחקור את עדת הראייה, מחדל משמעותי היורד לשורש החקירה".

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני :

1 השופטת מתחה ביקורת גם על התביעה, בשל זאת שהגישה כתב אישום נגד שוורץ רק
2 בגין מקרה אחד. כתבה השופטת (ציטוט):
3

4 בשולי הכרעת הדין אציין כי יותר מתמוהה העובדה כי למרות שהמתלוננת
5 תיארה מספר אירועי אלימות במשטרה, בחרה התביעה להעמיד לדין את הנאשם
6 רק על אירוע אחד – עבירת האיומים המתוארת בכתב האישום. בדיון בבית
7 המשפט לא הובהרה הסיבה בגינה בחרה התביעה לבחור ולבודד אירוע אחד
8 בלבד מתוך שלל האירועים אותם תיארה המתלוננת בחקירתה במשטרה,
9 ולהעמיד לדין את הנאשם רק בגינו.
10

11 השופטת קובעת בהכרעת הדין, לאחר ששמעה את דברי בא-כוחו של הנאשם (לפיהם
12 הדבר דווקא מעיד כי התביעה לא האמינה למתלוננת ולכן לא כללה את יתר המקרים
13 בכתב האישום), כי העובדה שלא הוגש כתב אישום נגד הנאשם גם בגין יתר המקרים,
14 חייבה התייחסות ומענה ענייני מצד המאשימה, אשר לא סופק. השופטת זיכתה את
15 הנאשם מחמת הספק, אך קבעה לגביו, ואף מצאה לנכון להדגיש באותיות שמנות את
16 הדברים שלהלן:
17

18 **בסייפת הכרעת הדין אציין, כי גם גרסתו של הנאשם לא הותירה בי רושם חיובי, והיא**
19 **אינה נקייה מספקות ותהיות.**
20

21 בניגוד לרושם אותו ניסה ליצור הנאשם במהלך הדיון בפני, כגבר חלש וכנוע שנפל
22 קורבן לבת-זוג אלימה וכוחנית, התרשמתי כי הנאשם הינו אדם שתלטן, בוטה, לא
23 סובלני, רגזן, נחרץ בדעותיו, מתקשה להתנהל ביציבות במסגרות חיי השונות, אשר
24 הייתה לו תרומה מכרעת למערכת היחסים הקשה והעכורה עם המתלוננת.
25

26 **במובן זה לא התרשמתי שהנאשם חף מכל פשע והמתלוננת לכאורה העלילה עליו**
27 **עלילות בדים."**
28

29 תחת מלל זה הוצגו בכתבה צילומי מסך של ההודעות האמורות ממכשיר טלפון נייד,
30 והכתבה נחתמה בפסקה הבאה:
31

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 "עו"ד שחר שוורץ פועל בימים אלה בניסיון לאיים, להפחיד ולהרתיע את הח"מ
2 מחשיפה ומפרסום מעשיו. מיותר כמעט לציין: אנו נמלא את שליחותנו העיתונאית,
3 בלא מורא מאיש, נפרסם וגם נזהיר את הציבור מפני מעשיו המפוקפקים".
4
5 23. על מנת לבחון האם יש בתוכנו של הפרסום האמור כדי להוות לשון הרע, מצאתי כי ראוי
6 שההתייחסות לכך תהיה תוך עריכת אבחנה בין סוגי הטענות השונות שהועלו כלפי התובע
7 שכנגד בכתבה האמורה;
8
9 א. בכל הקשור להצגת התובע כעורך דין שהתנהלותו מאופיינת בהפקרות מוחלטת על
10 רקע "הפרת איסורי פרסום"; "שיגור איומים"; "ניסיונות לסחיטה באיומים" והפצת
11 מסמכים חסויים, הרי שהמדובר למעשה בחזרה על חלק ניכר מהאמירות שאפיינו את
12 הפרסום הראשון וכבר הבהרתי לעיל כי יש בביטויים אלה כדי לגבש את הגדרת
13 הפרסומים כפוגעניים עד מאוד בתובע ובאופיו. הוא הדין ביחס לטענות הנוספות
14 אודות טענה לאיומים סדרתיים לפיהם התובע שכנגד יפרסם "באופן זדוני מידע שקרי
15 במטרה מוצהרת להכפיש ולפגוע" וכן "איומים על עורכי דין לבל ייצגו לקוח מסוים"
16 כמו גם ייחוס התנהלות "באלימות גם נגד לקוחות, עורכי דין ואפילו נגד שופטים".
17 מכאן שהפרסום ביחס לביטויים אלה עלול לפגוע בתובע כאדם פרטי ובפרט כעורך דין
18 לפי המבחן האובייקטיבי.
19
20 ב. בכל הקשור לטענה בכתבה כי התובע שכנגד מתנהל בבריונות ושפת ביבים, הרי שלא
21 מצאתי כי יש בביטויים אלה כדי להוות לשון הרע. בביטויים אלה לא נעשה שימוש
22 במסגרת הפרסום הראשון, כאשר מקום בו צורפו במסגרת הכתבה השנייה צילומי
23 מסך בו תועד התובע שכנגד במי שבחר להתנסח בהודעות בקללות וגידופים כלפי שופט
24 (גם בהקשר נטייה מינית שהוא ייחס לאותו שופט), ברי כי הקורא הסביר מבין את
25 הביטויים על רקע ההקשר של תוכן אותן הודעות.
26
27 ג. בכל הקשור לחלק בכתבה אודות ההליך הפלילי שהתנהל כנגד התובע שכנגד בעבר בגין
28 איומים על אשתו, הרי שלא מצאתי כי בפרסום זה יש כדי להוות לשון הרע. אמנם
29 הכותרת שבחר התובע להביא בראש ההתייחסות לעניין זה ("איומי רצח – שור
30 מועד"), עשויה להציג את התובע שכנגד כעברייך בתחום עבירות האלימות, אולם לא
31 ניתן לנתק את ההקשר שבין כותרת זו לתוכן שהובא תחתיה ובו עמד התובע על ההליך
32 הפלילי שהתנהל כנגד התובע שכנגד במסגרת ת.פ. 25241-09-10 במסגרתו הואשם
33 התובע שכנגד באיומים על רעייתו כי ירצח אותה (ר' הכרעת הדין – 1/נ). באשר לעצם

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני:

1 הבאת פסק הדין האמור בכתבה, אין כדי להוות לטעמי משום לשון הרע, והוא הדין
2 באשר לאופי סיקור של אותו הליך כפי שבא לידי ביטוי בחלק הרלוונטי של הכתבה.
3 אף אם ניכרת מגמתיות בהתייחסות התובע בחלק זה של הכתבה, מקום בו ניכר
4 שהדגש ניתן על החלקים בהכרעת הדין אשר פחות "נוחים" לתובע שכנגד (ובכלל זה
5 הבאת הציטוטים הפחות "נוחים" מפסק הדין), אין בחלק הרלוונטי כל סילוף או
6 הטעייה ביחס לתיאור של קביעות המותב שדן באותו הליך ובפרט של העובדה שהתובע
7 שכנגד זוכה בסופו של יום מחמת הספק.

8
9 24. השאלה עליה יש ליתן את הדעת עתה הינה לבחינת השאלה האם עומדת לתובע אחת
10 מההגנות המרכזיות להן טען בכתב הגנתו והיא הגנת 'אמת דיברתי', כאשר לאור האמור
11 לעיל, בחינת הגנה זו תתייחס לשני הפרסומים.

12
13 א. הגנת אמת הפרסום (המכונה גם 'אמת דיברתי') מעוגנת בסעיף 14.

14
15 כדי שמפרסם יזכה להגנת אמת הפרסום, עליו להוכיח כי נתקיימו שני תנאים: הדבר
16 שפורסם היה אמת וכן כי היה בפרסום עניין ציבורי הנלווה לפרסום.

17
18 היסוד הראשון הוא עובדתי בעיקרו, ועניינו – השוואה בין תוכן הפרסום לבין
19 המציאות העובדתית. אמיתות הפרסום תיבחן על-פי מובנו הטבעי והרגיל של הביטוי
20 הפוגעני או משמעותו המסתברת על פי נסיבות העניין. בפסיקה חודד כי הפרסום נדרש
21 לשקף אמת "שלמה"; כלומר, שלא ייעדרו ממנו פרטים המשנים את הרושם הכללי
22 המתקבל מהפרסום, וכן שלא ייכללו בו פרטים משמעותיים שאינם נכונים (ר' דני"א
23 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' קראוס, פ"ד נב(3) 1; ע"א 10281/03 קורן נ' ארגוב
24 [פורסם במאגרים] (12/12/16)). כן הבהירה הפסיקה כי לא כל פער בין העובדות
25 העולות מן הפרסום לבין האמת המשפטית יוביל למסקנה כי לא נתקיים התנאי של
26 אמיתות הפרסום. כפי שנקבע במפורש [בסעיף 14](#) לחוק, ההגנה לא תישלל רק בשל
27 העובדה שלא הוכחה אמיתותו של "פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש". די בכך
28 שהמשמעות והתוכן הכללי של הפרסום תואמים את המציאות (ר' ע"א 334/89 מיכאלי
29 נ' אלמוג, פ"ד מו (5) 564, 555).

30
31 היסוד השני – עניינו בשאלה האם קיים אינטרס חברתי המצדיק פרסום הביטוי
32 הפוגעני חרף לשון הרע הטמונה בו; האם הפרסום טומן בחובו תועלת לציבור, אם הוא
33 תורם לגיבוש דעת קהל בעניין מסוים, אם יש בו כדי לתרום לשיח הדמוקרטי, לשיפור

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני:

1 אורחות חיים, וכיוצא בזה. בע"א 1104/00 הובהר כי "עניין ציבורי" ייחשב עניין
2 שידעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור תועלת בידעה
3 לגביו - אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור אורחות חייו". (עמ'
4 621). בנוסף ההכרעה ביחס לקיומו של עניין ציבורי נבחנת על רקע נסיבות המקרה.
5 כמו כן, נטל ההוכחה של ההגנה הוא על הנתבע, כשמידת ההוכחה הנדרשת לצורך
6 הוכחת טענת אמת הפרסום, עומדת ביחס מתאים לרצינותו וחריפותו של תוכן
7 הפרסום.

8
9 ב. לאחר שבחנתי את חומר הראיות הרלוונטי, מסקנתי הינה שעלה בידי התובע כדי
10 לאושש את היסוד הראשון הנדרש להקמת ההגנה של סעיף 14 לחוק, הוא יסוד האמת
11 בפרסום בכל הקשור לטענה בכתבות אודות זאת שהתובע שכנגד הפר איסורי פרסום
12 והפיץ מסמכים חסויים ופרטיים.

13
14 בעניין זה אין לי אלא להפנות אל פנייתו של התובע שכנגד אל התובע כפי שעולה מפניה
15 זו, ביקש התובע שכנגד לעניין את התובע כעורך אתר אינטרנט במידע שייתכן והתובע
16 ימצא לנכון לפרסם. לפנייה זו צירף התובע שכנגד, בין היתר, מסמכים שונים שנערכו
17 במסגרת הליכים בבית המשפט לענייני משפחה ובהם נכלל, בין היתר, מידע אודות
18 ילדים קטינים ומסמכים רפואיים. לא יכול להיות חולק כי בעשותו כן, התובע שכנגד
19 הפר את הוראות הדין הרלוונטיות הקובעות כי דיון בענייני משפחה יחול בדלתיים
20 סגורות, ויש לדחות כל טענה מצד התובע שכנגד בסיכומיו כי המדובר היה בהעברת
21 "מותרת" שכן היא יועדה לעיתונאי.

22
23 בכל הקשור לתחולת התנאי השני – קיומו של עניין ציבורי בפרסום – הרי שצודק אמנם
24 התובע שכנגד בסיכומיו כי עורכי הדין "הם אנשים ככל האדם", אולם מלבד זאת
25 שעסקינן במי שמציע את שירותיו לציבור ועל כן ראוי שהאחרון יהיה מודע להתנהלותו
26 החוקית-אתית, דומה שהתובע שכח כי אכן לאורך כל כתבי טענותיו הוא זה שבחר
27 להציג עצמו כדמות ציבורית, עת טען בין היתר, כי נטל ייצוג פרובונו בתיקים
28 שהתפרסמו וכן כמי שהינו חבר בוועדות שונות של לשכת עורכי הדין. על כן, מתקיים
29 גם תנאי זה נוכח מימד הציבוריות שיש למקצוע בכלל והמימד לו טען התובע שכנגד.

30
31 שונים הם פני הדברים באשר לביסוסה של ההגנה ביחס לאמירות בשני הפרסומים
32 אודות הצגת התובע שכנגד כמי שפועל תוך "שיגור איומים" ותוך "ניסיונות לסחיטה
33 באיומים" כמו גם האמירות (שנכונות רק לפרסום השני) לפיה הוא פועל באלימות "גם

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני:

נגד לקוחות, עורכי דין ואפילו נגד שופטים; מאיים על "עורכי דין לבל ייצגו לקוח מסוים" וכן הצגתו כמי ש"מוכר בקרב גורמי התביעה בישראל כאדם מפוקפק". בעניין זה לא עלה בידי התובע להניח כל תשתית ראייתית להוכחת אמיתות אמירותיו, לרבות בקשר עם האמירה החמורה כי התובע שכנגד נוקט באלימות נגד לקוחות, עורכי דין ואפילו נגד שופטים. כך, ככל שהתובע ביקש להיבנות מהודעת הדוא"ל ששלח אליו התובע שכנגד ביום 23/7/15 (הודעות שממילא יכולות רלוונטיות רק לפרסום השני), לא מצאתי כי יש בהם לבסס אי אלו מהאמירות. הוא הדין באשר לניסיון התובע להיבנות מהתלונות אשר הוגשו כנגד התובע שכנגד. גם אם אצא מנקודת הנחה כי יש בתוכנה של אי אלו מהתלונות האמורות טענה מצד מתלונן (שאינו התובע) אודות נקיטת איומים כלפיו מצד התובע שכנגד, אותם מתלוננים לא הובאו לעדות מצד התובע. בעדותו של התובע אף לא ניתנו כל תשובות מספקות בנדון; כך, נטענה בעלמא הטענה של התובע לפיה ליהתלוננה בפניו מספר פעמים על כך שהתובע שכנגד מאיים עליה (רש עדותו בע' 10 שו' 5-8 לפרו'); טענה בעלמא אודות "אנשים שדיברו" עם התובע על התובע שכנגד ומהם למד כי הוא "מוכר" כאדם "מפוקפק" (ר' ע' 13 שו' 32-36; ע' 14 שו' 21-23 לפרו').

בהתייחס לטענת התובע שכנגד לקיומו של חוסר תום לב גורף ביחס לכתבה השניה על רקע זאת שלא נדרשה ו/או הובאה בה תגובתו של התובע שכנגד, אבהיר בעניין זה אף אם אתעלם מכך שהתובע אינו חבר במועצת העיתונות ומשכך קשה לראות את הרלוונטיות של תקנון האתיקה המקצועית כלפיו (נ/5), יש צדק בטענת התובע בסיכומיו כי קבלת תגובת התובע שכנגד הייתה חסרת טעם, נוכח תוכנה של הודעת הדוא"ל ששלח התובע שכנגד לתובע ביום 23/7/15 (יום לאחר פרסום הכתבה הראשונה ויום לפני פרסום הכתבה השניה) ובה אכן הוטחו בתובע האשמות קשות מצד התובע שכנגד.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי עלה בידי התובע להוכיח כי עומדת לו הגנת "אמת דיברתי" לפי סעיף 14 לחוק, רק ביחס לפרסום אודות זאת שהתובע שכנגד הפר איסורי פרסום והפיץ מסמכים חסויים ופרטיים.

ג. ביחס לשאר טענות ההגנה להן טען התובע אזכיר כי בכתב הגנתו טען התובע כי המדובר בפרסום מותר לפי סעיף 13(5) ו-7(7) לחוק כמו גם להגנות בסעיף 15(2), (4) ו-5(א). לא מצאתי ממש בטענות לקיומן של הגנות חלופיות אלה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני:

בהתייחס להגנות שהתבססו על סעיף 15 (ושלושת חלופותיו) אזכיר כי מלבד התקיימותן של הנסיבות השונות ביחס לכל חלופה, התנאי הראשוני והנוסף הוא שהפרסום נעשה "בתום לב".

לאחר שעיינתי במכלול החומר שהונח בפניי ובכלל זה בעדות התובע, שוכנעתי כי אין לראות את התובע כמי שחוסה תחת אי אלו מההגנות האמורות לנוכח אופיים הבלתי מידתי, בלתי סביר ובלתי זהיר של הפרסומים; כך, באם ביקש התובע להביע גינוי או סלידה מהתנהלות התובע שכנגד בקשר עם המצאת המסמכים החסויים על פי דין לידי התובע, הוא היה יכול לעשות כן במסגרת הסתפקות בפרסום ממוקד רק ביחס לניסיון זה. חלף זאת, הכללת ביטויים ואמירות נוספות בפרסומים ובכלל זה ייחוס איומים וניסיונות סחיטה באיומים (תוך הצגת זאת שהם "רק חלק קטן ממעשיו החמורים" של התובע שכנגד) וכן העלאת הפרטים אודות ההליך הפלילי, מלמדים על ניסיון של התובע 'לבוא חשבון' עם התובע שכנגד באמצעות כתבות מגמתית ומוטות בתגובה לניסיון של האחרון לפרסם דרכו מידע שלילי. הדברים נכונים ביתר שאת ביחס לפרסום השני שם התרבו האמירות המשמיות.

ד. בנוסף, לא מצאתי להכיר בחלופות ההגנה הנטענות שמבוססת על סעיף 13; בע"א 211/82 לאה ננס נ' ד"ר סוזי פלורו, מ(1) 210, הבהיר בית המשפט העליון כי יש לפרש את סעיף 13 לחוק, אשר בא להעניק זכייה מוחלטת, באופן דווקני כשאין מקום להרחיב את תחולתו מעבר למתבקש מלשוננו. משכך, יש לדחות על הסף כל ניסיון לטעון לתחולה הנטענת של סעיף 13(5) לחוק, שכן לא זו בלבד שהתובע לא עונה אחר ההגדרה של מי מהגורמים שצוינו בסעיף אלא שמקורם של הפרסומים הוא לא "תוך כדי דיון" משפטי כזה או אחר. ביחס לחלופה נשוא ס"ק (7) הרי שוודאי שאין עסקינן במקרה דנן בדיון וחשבון "נכון והוגן" ולבטח לא בנסיבות שמקורו בנסיבות של ס"ק (5) או (6) לסעיף 13 האמור. ויובהר כי ככל שהעלאת טענת ההגנה נשוא חלופות אלה התייחסה לפרסום הכרעת הדין וההתייחסות אליו (עניין שלא הובהר דיו נוכח העדר פירוט בכתב ההגנה של התובע כנגד התביעה שכנגד), הרי שממילא כאמור מצאתי כי התייחסות התובע בכתבה השניה לעניין הכרעת הדין אינה בגדר לשון הרע.

25. **שאלת הנזק**; משנמצא כי חלק מפרסומי התובע בשתי הכתבות עולים כאמור כדי לשון הרע ומשלא מצאתי לקבל את תחולת ההגנה הנטענת מצד האחרון אודות הפרסומים, אעבור לבחון עתה את שאלת הפיצוי שעל עקרוניתיו המנחים כבר עמדתי כאמור לעיל.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני :

1 ראשית, אבהיר כי יש לדחות על הסף כל טענה לנזק ממוני שנטענה בקשר עם הפגיעה
2 הנטענת כתוצאה מהפרסום ושבאה לידי ביטוי בפגיעה כלכלית בעקבות עיסוק אחר ו/או
3 בעקבות ירידה דרסטית בכמות הלקוחות שנטען כי הדירו רגליהם ו/או התחמקו מקבלת
4 שירותי התובע שכנגד לאחר הפרסומים (ר' סעיפים 7-8 לתצהיר התובע שכנגד). לא זו
5 בלבד שטענות אלה לא מצאו ביטוי מפורש בכתב התביעה שכנגד אלא שהן נעדרו כל
6 תימוכין וממילא הסעד שבסופו של יום נתבע (במסגרת סעיף 72 לכתב התביעה) הינו פיצוי
7 ללא הוכחת נזק.

8

9 בבואי לשקלל את הפיצוי הכולל המגיע לתובע שכנגד מכח עוולת לשון הרע, מצאתי כנסיבה
10 לחומרה את ההשתלחויות חסרות הרסן שנכללו בפרסומים ואשר הציגו את התובע כמי
11 שמתנהל בעבריינות בכל הקשור לאיומים על גורמים שונים וביניהם עורכי דין ושופטים.
12 בדומה לתכלית שעמדה בבסיס הפרסום של התובע שכנגד, גם תכלית הפרסומים מצד
13 התובע הייתה לצורך קשירתו של התובע שכנגד למעשים פלילים והטלת דופי ביושרו
14 המקצועי כעורך דין.

15

16 לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים עליהם עמדתי לעיל, מצאתי להעמיד את שיעור
17 הפיצוי בגין כ"א מהפרסומים ע"ס 15,000 ₪ וסה"כ 30,000 ₪.

18

19 26. **פיצוי שמקורו בחוק הגנת הפרטיות**; בכתב התביעה שכנגד טען התובע שכנגד (במסגרת
20 סעיפים 65-67) כי פרסום התכתובת בינו לבין עו"ד מויאל במסגרת הפרסום השני מהווה
21 עבירה לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981. לא מצאתי לקבל טענה זו; אף
22 אם אתעלם משינוי הגרסאות התכוף של התובע שכנגד ביחס לאותנטיות של תוכן ההודעות
23 - לא נטען וממילא לא הוכח שהתובע השיג את התכתובות באופן זה שהצד השני של
24 ההתכתובות לא ידע מכך. משכך, התובע שכנגד לא עמד בנטל להוכיח את החלופה
25 הרלוונטית לענייננו המעוגנת בסעיף 5(2) לחוק הגנת הפרטיות ולפיה השימוש בתוכן
26 ההודעות היה "בלי רשות מאת הנמען או הכותב".

27

28 27. בכל הקשור לסעד שהתבקש בסעיף 4 תחת פרק ד' לכתב התביעה שכנגד בעניין פרסום
29 התנצלות, אבהיר מיד כי אין להיעתר לסעד זה שכן אין לו כל עיגון מפורש בחוק איסור
30 לשון הרע. סעיף 9(א)(2) לחוק איסור לשון הרע מתיר אמנם חיוב בפרסום תיקון או הכחשה
31 (להבדיל מהתנצלות), וזאת על מנת לאפשר שיקום ולו חלקי של הפגיעה בשם הטוב
32 באמצעות תיקון עובדות, אולם מלבד זאת שהדבר לא התבקש מפורשות בכתב התביעה,
33 המדובר בסמכות שבשיקול דעת, שיש להפעילה בזהירות ובצמצום משום שיש בה כפיה על

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5265-03-17 יצחק ואח' נ' שוורץ ואח'

תיק חיצוני :

1 הנתבע להשמיע דברים, ולכן מגלמת מידה משמעותית של פגיעה בו. במקרה דנן, גם אם
2 השימוש בסמכות זו היה מבוקש מפורשות, לא הייתי מוצאת להפעילה נוכח מספר
3 שיקולים וביניהם, חלוף הזמן מאז הפרסומים וכן לנוכח הקושי שיהיה בנטרול האמירות
4 הרלוונטיות בכתבות מיתר החלקים שבהם לא מצאתי כי התגבשה עוולת לשון הרע.
5
6

7 **ג. סוף דבר :**

8
9 28. לאור כל האמור, כל אחד מהצדדים יפצה את הצד שכנגד בסך של 30,000 ש.ח.
10

11 29. נוכח התוצאה, הנני מורה כי כל צד יישא בהוצאותיו.
12

13 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.
14

15 * נאמן למקור *
16
17 ניתן היום, י"ז סיוון תשע"ט, 20 יוני 2019, בהעדר הצדדים.
18

19
20
21
22

אשרית רוטקופף, שופטת